

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XXXIV. Quo zelo literis suis absentes iuuerit, aliquot exemplis docetur

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

& alijs p̄cipere ipsam sanctitatē, eiusq; directio-
nē & Magisteriū. Eandem curā adhibere oportet
loquendo de his rebus: de ingenijs scil. homi-
num Societatis, de exacta ratione studiorum, de
multis Subiectis, quæ illam ingrediuntur, & eo-
rum dotibus & facultatibus, de insignibus Con-
gregationibus, de magna ad nos confluentium fre-
quentia, de Prælati ac Dominis nobis addictis;
de acceptione bonoq; loco, quem etiam apud
plebem habemus; de fructu, quem nostri faciunt
in Indijs Orientis & Occidentis &c.

Hæc sunt monita prudentis huius Magistri
ad homines huius Societatis, quæ pro tempore,
quo illa tradidit, valde fuerunt oportuna, & om-
nibus sunt semper magni momenti.

CAPVT XXXIV.

*QVO ZELO LITERIS SVIS AB-
sentes iuuabat, & quantam prudentiam
& efficacitatem in eis ostendebat,
subijciuntur aliqua exempla
valde spiritua-
lia.*

VAMVIS P. Balthassar valde
effet notus in Castilia, in qua
plurimos habebat filios spiri-
tuales, variasq; personas, quæ
res suas libenter illi communi-
cabant: non tamen charitatem
ac Zelum suum angustabat ad
proxi-

Bb 5

proximos praesentes, aut propinquos loco, ubi ipse manebat: sed etiam quando aliquarum curam animarum susceperat, extendebat se ad eas etiam absentes dirigendas, & adiuuandas, datis ad eas literis, praecipue ex Collegio Salmanticensi, ubi plures ex ijs, quas inuenire potui, sunt datae: in quibus magnam suam prudentiam ac Zelum ostendit, nec minorem efficacitatem, quam si praesens fuisset locutus: loquebatur enim ad eorum cor, ad quos scribebat, atque si praesens esset, & spirituales eorum necessitates videret. Ita ut sicut Apostolus, dicere posset, *a quales sumus verbo per Epistolas absentes, tales & praesentes in facto* sumus: nam spiritum, quem habebat in verbis, etiam in literis ostendebat; & earum spiritus indicabat, quem haberet in verbis. Et quemadmodum Apostolus, ita & ipse varios ob fines huiusmodi literas dabat: siue ut ad rectam viam eos deduceret, qui a bonis moribus, ad quos eos deduxerat, deuiassent; aut ad eos in feruore pristino conseruandos, aut ad excitandos torpentes, animandos pusillanimes; consolandos, necessitatibus corporalibus aut spiritualibus afflictos; aut gratulandum eis de prosperis eorum euentis; aut denique ad respondendum dubijs sibi propositis de rebus ad animas spectantibus. Quamuis autem harum literarum multas viderim: quia tamen prolixum esset, eas omnes hic referre, praeter eas, quae in praecedentibus capitibus sunt positae, solum aliquas reddam valde spirituales, in quibus prodit se excellens Magisterium, & spiritus huius Sancti viri, ac Zelus in eius pectore ardens, quo cupiebat, omnes esse valde perfectos.

a 2. Cor. 10.
II.

§. I.

LAPSUS fuerat vir quidam nobilis ab statu
virtutis, quem fuerat affecutus: timebatque
ac de die in diem tergiversabatur ad Deum con-
verti: quod cum P. Balthassar intellexisset, com-
miseratione eius miseræ motus, hanc ad eum Epi-
stolam dedit, sicut Apostolus ad Galathas in si-
mili occasione. Nescio, (inquit) quam viam ag-
grediar, ut agam cum anima tua; pacis, an pugnae;
silentij, an sermonis: omnes enim mihi occlusas
video, non gramine, quod recreat; sed ve-
pribus & spinis, quæ necessario lædunt, & cruen-
tant pedes ingredientium. Quid faciam, quo utar
consilio? eligo nihilominus, infirmitatem meam
prodere: sic enim, & mihi levamen, & tibi aliquā
afferam compassionem. Per Iesu Christi sangui-
nem peto, ut oculos aperiās, tuique cordis duri-
tiem advertas, eiusque continuatam adeo resi-
stentiam Vocationi diuinæ. Noli te defendere ab
eo, qui non quærit tuam mortem. Attende iustus,
imò & flagella, quæ à potente eius manu sustines.
Quomodo te illa non emolliunt? effodias pro-
fundius, donec haurias aquas, si verba sua non au-
dientes derestatur; qui eius flagella intelligere
nolunt, quātum ei adferrent horrorem? infortu-
nium hoc omne mihi solatium auferet omnibus
diebus vitæ meæ; bolus hic coget me apud altissi-
mi tribunal clamare: ingratitude hæc est, & inur-
banitas ab omni generoso animo aliena. nam qui
generosi sunt, grati etiam esse solent; a quis te fa-
scinavit: frater, non obedire veritati, ambulabas be-
nè, b currebas benè: quis te impediuit, veritati non
obedire? quando, quæso, Diabolus sanguinem suū
in tui

„ in tui gratiam effudit: ut tantum amorem in eum
 „ conceperis? si, cui omnia debentur, sit iniuria,
 „ cum aliquid ei subtrahitur; quid erit si nihil ei
 „ reddatur? quid si omnibus ab ipso acceptis, quis
 „ abutatur? quid si ex ipso met Dei beneficijs te-
 „ lam quis contra eum texat? intellige iam illum: ne
 „ fugias, ne obdurescas; ne liges, aut abbrevies ma-
 „ num Omnipotentis: qui plus te diligit erubescen-
 „ tem, & ad pedes suos prostratum; quam obstina-
 „ tum, & ipsum fugientem. Quod si tibi adeo te
 „ male gerenti, toties ipse occurrit; & si eum hor-
 „ ren, internum tamen habes testimonium, quod te
 „ dilexerit, pacemque sponte obtulerit; si ipse læ-
 „ sus, & iniurijs affectus, ad te accessit, teque est
 „ amplexatus: cur te nunc contrahis? num quod
 „ existimes: tibi accedenti portam ipsum occlusu-
 „ rum? noli obsecro, hac noua iniuria illum affice-
 „ re: quod per oculos, quos in facie habes, obte-
 „ stor. Scio te eum non esse quem suorum consilio-
 „ rum, animique decretorum poeniteat; nec hor-
 „ reat, quod valde desiderauit, cum videt, se illud
 „ obtinuisse. Non ita est, non ita est, aut forte cogi-
 „ tas, aliud nunc tempus esse, quam cum amares. cur
 „ mutatus es? at Deus noster semper idem est: ego
 „ Deus & non mutor. Huius rei Fidem habes, & in-
 „ stantiae interioris, qua te vocabat, cum tu eum de-
 „ testareris: necessario igitur credere debes: si tu fe-
 „ ceris, quod ille iubet: facturum ipsum, quod pro-
 „ mittit: admittas ergo, idque tibi persuadeas: com-
 „ patiaris mihi si non vis tui ipsius commisereri; do-
 „ leas quod prauis tuis actionibus, multos scanda-
 „ lizes & crucifigas; concipias tandem ex iniquita-
 „ te nauseam; horreas cibum, qui comedentem oc-
 „ cidit.

didit. Quando tandem, toties peccando saturaberis? non valde citò Deum agnoueris, non nimis cito vitâ fungeris; nec malè feceris, cùm non fueris recollectior eo, qui dicebat: *sero te cognoui* *Bo-*
nas infinita! absque solatio gemes, si attendas quot annorum, quot opportunitatum iacturam feceris; & quot occasiones tibi euauerint, & velut in sordes sint commutatae: ego fidei iussor tuus ero, ego poenitentiam pro tuis peccatis agam, ea quae flere iuuabo. Venias huc: offero enim tibi Dei misericordiam in eius nomine: requiesce per paucos dies; recipias te ad locum sacrum & tutum: qui & animam, & corpus tuum tuebitur; & prædelicijs, & autoritate à quibus raptaris meliora largietur. Et quoniam verba mihi desunt ad continuum, quem in anima mea sentio, dolorem, explicandum, hic finio; & tu quoque finem impone Martyrio, quo me afficis. O si Deus oculos tibi aperiret, vt & te videres, & me: credo non haberes cor ad tantum malum studinendum. Deus tibi sit lux & fortitudo, vt vtramque hanc abyssum perspicere possis. Amen.

QVAE imago magis ad viuum expressa esse potest operarij alicuius Euangelici zelâtis ac sitiētis tanquam alterius Apostoli Pauli salutem animarum, quàm hæc sit Epistola? quænam mater maiorem sensum de perduto filio ostendere potest, quàm magnus hic vir ostendit ob vnus animæ iacturam? quæ indicia magis aperta esse possunt, accensi erga proximos amoris? quis dolor adeò cōtinuus, quæ lacrymæ, qui clamores, & quis adeò liberalis animus, vt aliena mala tanquàm adeò propria suscipiat? verè Dei amor calamum sui huius

huius serui mouebat; coelestemque eloquentiam suā largiebatur, ad expugnandū cor adeo induratum.

IN simili alia occasione scripsit ad quandam aliam personam, eodem quo superiores spiritus his verbis.

Salmanti- „ ACCIPI tuas literas valde aulicas, & optas-
ae 3. Jan. „ sem sanctiores. Si quam ego terribilem in mea vita
 1576. „ noui, tu es talis. Quando tandem defines cum Spi-
 „ ritu sancto contendere? at qui certò scias, graui-
 „ ter ipsum duriterque tecum acturum, adeo ne ama-
 „ bile est peccatum ut eius causa deferere velis Dei
 „ delicias & fauorem; teque ipsam eius inimicitiae in-
 „ dignationi subijcere? triste certè ac defendendū am-
 „ plexa es consiliū, quod teneram mihi compassio-
 „ nem attulit: nam cum Deus constituerit, ut omnis
 „ inordinatus animus, sibi ipsi sit poena; eaque sit ex-
 „ secutioni mandanda: necesse erit eas sustinere-
 „ quas venenū adferet, quod nunc hauris, quia dul-
 „ ce sapit: angustias scilicet quae viscera tua grauiter tor-
 „ quebunt; tentatoris verò recreabunt (ut ex hoc tu-
 „ us, quem promereris, cruciatus crescat) triūphan-
 „ tis de victoria suae praedae, & iridentis celerita-
 „ tē, ad laqueum suum, & ad proprium nocuentū
 „ currentis: tunc experieris quid amiseris, & quid
 „ lucrata fueris, cum ignominiosè adeo te illi dedi-
 „ deris. Quod si haec inferni species & umbra suffi-
 „ ciet, ut in te ipsam reuertaris, sicut iuuenis ille Eu-
 „ angelicus fame vexatus & infamia, ut pulchritu-
 „ dinem domūs Dei diligas, & magnam eius abun-
 „ dantiam, ita ut crepare potiùs eligas, quàm ab ea
 „ recedere: occurrā & ego tibi, quemadmodum
 „ Pater illius fecit. Quod si cogitas, me ita suspēde-
 „ re, vitam sicut hactenus ducendo: tuam retege de-
 ceptio-

ceptionem: non enim ego temporis mei iacturam
facere volo, sicut tu facis, moriens quotidie sine
illa, aut parua spe fructus. Deuste alliciat tra-
ctaque, vt potest. Amen. Has scribo quartanæ Pa-
roximum expectans, vt tibi persuadeas me tui
non esse oblitum.

Satis se prodit Sancti huius viri charitas, si-
quidem humor ille Quartanæ Febris qui vel dum
incipit se mouere, adeo solet cor affligere non tã-
tum potuit, vt ipse ouis perditæ curâ deponeret; sed
arrepto calamo sententias adeo efficaces scripse-
rit, ad eam Christi Domini gregi restituendam;
morbi enim non faciunt huiusmodi viros, negli-
gentes, sed compatiētes, nam etiam proprij cor-
poris comoditatem deponunt, & calcant, prepter
spirituale proximi bonum, vt supra est dictum.

§. II.

ALTERI cuidam Dominæ valde Nobili *Salmatica*
(quæ à tenera ætate mundo renunciâs am- *Aug. 74.*
plexæ fuerat Institutum Monialium Carmelitarum *D. Casilda.*
Discalceatarum) scripsit, docens viam & ratio-
nem fructum capiendi, multumque proficiendi in
eolatu.

Cum sæculum deserueris; abieceris procul-
dubio affectus eius, ac desideria, amoremque eius ti-
rulorum, ac honorum; & conuerteris ad eos, qui
sunt in domo Dei, tanquam eius iam domestica,
qui splendidiore sunt, ac iucundiores illis. Quã-
obrem nec nobilem, nec magnam cõpellabo, si qui-
dẽ studes parua esse in oculis tuis; nec Reuerentiã:
quia, si apertos illos habes: aduerteres, contemptum
potius

„potius tibi deberi: sed *Fœlicem* dicam, quæ talis
 „existens, gratiam inueneris in oculis Dei altissi-
 „mi, qui te ad tuas delicias, dulceq; solatium elegit
 „tanto oblato fauore, vt non possis de eo dubitare;
 „educēs te à sæculi strepitu, & occupationibus, quæ
 „te diuississent, & à dulcissima cū eo familiaritate
 „separassent, ne posses ea continuò gaudere: idq;
 „adeo in conspectu totius mundi, vt plenus ille sit
 „testibus excelsi huius beneficij. Superest igitur, vt
 „cū sis à multis occupationibus expedita, causam
 „& finem eius benè intelligas; desq; operam, ne
 „gratia hæc in anima tua sit otiosa. Quod si quæras,
 „in quo debeas maximè eminere? dico: in te valde,
 „valde, valde humiliando. Ne existimes, te aliquid
 „proficere: nisi te omnium minimam reputes: nihil
 „enim honorabilius est in creatura, Christum D. N.
 „agnoscente; quàm quòd eidem sit in re aliqua si-
 „milis. Et vix aliam inuenies, in qua magis ille sibi
 „complaceat; aut magis referat remanentes
 „præcedentis amplitudinis tuæ odores; aut
 „magis nunc tibi expediat, quàm hæc: ideo-
 „que Christus D. N. qui, quæ Deus est, no-
 „stram nouit imbecillitatem, viasq; nostræ per-
 „ditionis, & aptissima eius remedia valde seriò (vt
 „S. August. aduertit) commendauit, vt disceremus
 „ab ipso, quòd *humilis esset corde*. Humilitas in ver-
 „bis ac cæremonijs seu moribus, quibus mundus de-
 „cipitur, facillè obtinetur: at cordis, quæ Deo pla-
 „cet, tardius & magna adhibita cura. Cum igitur
 „Religionem sis ingressa, vt studeas illi placere:
 „certò tibi persuadeas, tunc te maxime placitu-
 „ram, cū omni tuo conatu contenderis precio-
 „sam hanc margaritam comparare: nec ego de-
 „fistam

istam te iuuare, donec illam obtineas. Non
 plura cum sermonem de Creatore habenti, graue
 de creaturis loqui. Hæc prudens hic vir scri-
 psit, bene conscius, quod nobiles, & illustres hu-
 ius mundi, cum statum religiosum amplectuntur,
 nisi singularis excellentiæ cupiditatem frenent,
 non possint in statu perfectionis, quam profiten-
 tur, proficere, cuius fundamentum est cordis hu-
 militas. Sed quoniam etiam ij, qui orationi in-
 cumbunt, facile hæsitant ob ariditates, & distra-
 ctiones, & ob nimias solatiorum anxietates, hanc
 illorum nimietatem, magna cum prudentia cor-
 rexit scribens ad grauem quandam Religiosum
 in hunc modum. Pax Dei, quæ omnem exsupe-
 rat sensum, sit cum V. R. quæ pondus est & tran-
 quillitas, quam Deus ventis imponit exfurgenti-
 bus in iustos, descendentes cum Christo in
 mare; & nunc, etiam in tuo corde agitantur;
 sed non te deseret idem Dominus, qui fecit pon-
 dus ventis. Non vellem videre te profectus tui,
 & spiritualium internorum sensuum aded cupi-
 dum, ut ex eorum desiderio turbari te patiaris;
 pacisquæ & internæ quietis iacturam facias; scri-
 ptum est enim: deponere concupiscentiam, & in-
 uenies requiem. Pone finem desiderijs, nisi velis
 torqueri. Quod nisi feceris, ipsamet desideria,
 tui erunt carnifices; & instrumenta, quibus Dæ-
 mon plures tibi adferet turbationes & molestias,
 quam sint in aëre atomi: Renunciasti sæculo? de-
 sere omnino: Abiecisti res temporales? abijce
 & earum cupiditatem: ingressus es militiam
 Christi? ad conflictum, & pugnam te præpara: &
 a proposito tibi gaudio, sustine crucem, confusione

C 6

contem-

Salmant-
 ca 28. Jan.
 1574. Ad
 P. F. Ioan-
 nem Ca-
 strium,
 Ordinis S.
 Augusti-
 ni, Eldan-
 manenti.

a He. 12.2

„ *contempta*. Cupis proficere, tuæque Orationi be-
 „ nè attendere, ut placeas Deo? permittas, te ab eo
 „ gubernari: & incipias amorem, quem erga illum
 „ habes, in eo ostendere, quod sis contentus & pa-
 „ catus, quocunque modo & via voluerit ille te du-
 „ cere; & cum eo quod ille dare voluerit, modicum
 „ aut multum, aut nihil. Et crede certò, te magis illi
 „ placiturum, si gaudeas & tranquillus sis cum tua
 „ paupertate, quam diu ille te non eduxerit ex ea;
 „ quàm si obtineres imaginariam tuam celsitatem.
 „ Satis hætenus eo modo seruiisti Deo, qui tibi
 „ placuit: incipias iam eidem vel vnico die seruire,
 „ quomodo ipse cupit. Estne aliquis, qui velit mihi
 „ grauitò seruire? dicit libellus, qui inscribitur Cò-
 „ temptus Mundi: & ipse Deus per Malachiam, cum
 „ quodam sensu, quòd hunc defectum in suis dome-
 „ sticis animaduerneret, dixit: *b quis est in vobis, qui*
 „ *claudat ostia, & incendat altare meum gratuitò?* ne
 „ internam morum reformationem negligas; nec
 „ Magistrum ipsam internum, qui sensim ingerit,
 „ quid sequendum, quid fugiendum, & quid etiam
 „ tolerandum sit. Obedias exactè; esto vniuersim
 „ abnegationis propriæ voluntatis amator: com-
 „ mittas verò ipsi Deo proprium tuum profectum,
 „ ut pro libitu suo internum tibi sensum aut mittat,
 „ aut subtrahat: hoc enim solo nunc opus habes:
 „ nec verearis, præsentis defectus non spontaneos,
 „ fore impedimento: siquidem præteriti, cum essent
 „ maiores, non impediuerunt, quò minus ad bo-
 „ num, quod nunc habes, perducereris.
 „ *ALTERVM* verò illud quod te reddit in-
 „ quietum, dico esse manifestam hostis tentatio-
 „ nem: quòd cupias mutare locum, quem habes
 „ ab O-

in Malach.
 .10.

Obedientia tibi assignatum: donec ab ea-
 lem alius constituatur. Reuoces tibi in memo-
 riam, quid Angelus dixerit S. Ioseph, cum Dei
 nomine iuberet, eum c. accipere puerum & ma-
 trem eius, & fugere in Aegyptum: addidit enim; 13.
 Est ibi usque dum dicam tibi: quod ille exactè
 praestitit, manens ibi donec idem Angelus ius-
 sit redire in terram Israël. Esto ergo quietus; &
 solatium tuum habeas cum Iesu & Maria, qui-
 bus nec tu es melior, neque Eldanenses sunt pe-
 iores Aegyptijs. Et adhuc apertius se prodit ten-
 tationis inordinatio, quam ostendit labor discen-
 di per pagos, per vicos, & Castella, cui Exer-
 citio Christus Dominus noster dedit initium.
 Ne existimes parui tibi constitutum fructum ani-
 marum, qui constitit Christo proprium sangui-
 nem: nec potes maius aliquid praestare, quam
 quod tibi ipsi moriaris: nam grano mortuo pro-
 mittitur mediocris aut multus fructus. Et ideò,
 qui profitemur seruire Christo, exiguum, aut nul-
 lum ex laboribus nostris fructum percipimus,
 quia nec mundo, nec nobis ipsis mortui su-
 mus.

HAEC P. Balchassar valde oportunè scripsit
 proijs, qui & orationi, & iuuandis animabus
 se tradunt: paucis enim verbis docet eos prae-
 cipa puncta, ad proficiendum in utroque ca-
 pite.

ALIAS quoque literas dedit valde spiri-
 tuales ad quendam Societatis Patrem, conque-
 rentem de ariditate, & varietate cogitatio-
 num, quibus in Oratione impediabatur. sic autem
 dicit.

Cc 2

NESCIO

Metine. 21. „ NESCIO cur de ariditate conqueraris, quare
 Iulij 1567. „ non ostendis in tuis verbis, sed fertilitatem & fecunditatem magnam: quam si Dominus noster
 ad P. Ioa. „ abscondit, non tamen eam subtrahit; sed occasionem & periculum eam amittendi. Ad puncta potuisssem non respondere, cum apud te habeas tuum
 Secium. „ Moysen, cui Dominus noster tam multa loquitur, & quidem non belli aut pugnae, sed pacis, sibi
 „ & multis alijs, quasi vni illorum, de quibus David: *Suscipiant montes pacem populo*. Sit benedictus, qui aded te dicit. Sed quoniam id cupis dicam pro tuo solatio, quod mihi occurrit, etiam si eo non opus habeas.

„ Ad primum, quod est maximè molestum, pugnam scilicet variarum cogitationum, dico: internam amaritudinem ex eis prouenientem, oriri posse ex parua cum voluntate Dei confirmitate, à cuius manu, & pugna, & pax debent patienter, & cum gratiarum actione suscipi: & ubi amor crucis locum habet, libentiùs pugna accipitur. Conferet etiam quod Parisiensis Doctor dixit: facientem in hac pugna, quod debet, maius habere meritum; quam si iuxta suum palatum se cum Deo oblectaret. Accipias pro Excitatorio, & stimulo conuertendite ad diuinam Maiestatem id ipsum, quod nos inuadit, & conatur ab eo separare; cum quibusdam amorosis & dulcibus querelis dicens:
 d Psal. 43. „ *Cur obliuisceris inopia nostra, & tribulationis nostrae?* e vsq. „ *quo Domine obliuisceris me in finem,*
 24. „ *vsque quo auertis faciem tuam à me? quam diu potnam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem?* Memineris, deprauatam nostram naturam
 e Esa 12. 1. „ multis occasionibus & stimulis indigere, quibus impel-

mpellatur ad conuersionem ad Deum suum; & "

 enerrimorum viscerum diuine Maiestatis, quibus "

 illos mittit, aut permittit, vt nos ad suas portas "

 contineat, multiplicans huiusmodi pulsus & gla "

 mores non in anno semel, aut in mense, aut in die; "

 sed omnibus vitæ momentis. quod si hoc exerciti- "

 um progrediatur, vt oportet: ambulabis in præ- "

 sentia Domini, quem desideras, licet non tuo mo- "

 do, sed ipsius Domini: quod si ipse Dominus, non "

 verò tuum solatium in causa est, vt eius diuinam "

 præsentiam optes: quidquid ipse constituerit boni "

 consules, & optimum reputabis. Hæc ipsa præ- "

 sentia adiuuabitur, si non neglexeris, quo ad fieri "

 poterit, aliquid eorum, quæ præscripserit Obedi- "

 entia; nec te mortificare prætermiseris: neque e- "

 nim absque aliquo horrore crucem aspiciamus, nisi "

 propter ipsum Deum: & quoniam sensum & do- "

 lorem, quem illa adfert, nulla re alia melius tem- "

 peratur, quàm eiusdem memoriâ: si studium te "

 mortificandi esset continuum, ipsemet amor pro- "

 prius ad hanc memoriâ exstimulabit, tanquam "

 vulueris remedium, quod mortificatio in tua ani- "

 ma efficiet. Et pro animabus dolatione & expoli- "

 tione indigentibus, optimus modus, meo iudicio, "

 est, ambulare in præsentia Dei: acquiritur enim "

 sine magna difficultate, ita vt etiam rudiores in- "

 telligere illud possint: id quod curandum nobis "

 est in omnibus virtutis exercitijs, vt factibilia esse "

 ostendantur: eius verò fructum copiosum experie- "

 tur breui anima, quæ modo illo vteretur, quod totū "

 intelligo, nisi Dominus noster peculiare alios "

 modos maioris emolumenti tibi ostenderit: tunc "

 enim audiens eius vocem, non deberes cor tuum "

 obdu-

obdurare. Sed quādiu De⁹ humanis industrijs dat
 locū, bonū consiliū est illas arripere, quæ maiori
 celeritate ipsa ligna, cortices, & radices, disturbāt
 quæ quisq; in se sentit. Et sic respōsum est ad vtrū-
 que punctū insinuatū: pro Oratione q̄ cupis, vide-
 ris benè tetigisse punctū, vt sc. importunè inſtes a-
 pud Dominū, vt eā doceat; & nisi destiteris, ex tē-
 pore obtinebis, q̄ optas: est enim donū Dei, quod
 humilibus datur. §. III.

SED quoniā aliqui, dū humilitatē sectātur, in-
 cidunt in pusillanimitatem, subiiciā hic aliā
 Epistolā ad aliū P. Societatis, qui ad ipsum P. Bal-
 thassarē scripserat, se valde abiectō esse animo ob
 suos proprios defectus: quorū causa existimabat
 Deū prōcul à se recedere: quāuis subiecit, se non
 posse sibi persuadere, q̄ se Deus tā diu subtraheret,
 anxie ipsum quærenti: quod eū non amaret; sed vt
 sic ille imbecillitatē suā agnosceret; aut vt eius fi-
 delitas verè probaretur. Ex quibus vltimis verbis
 occasione accepit P. Balthas. ad hæc illi scribēda.

Salman-
 tice. 8
 Apr. 1576

O quā fuerunt mihi grata dulcia q̄; illa verba,
 cū omni sua deductione! Cū illud audiui, intra
 me ipsū dicebā: adhuc qui hoc habet, solatiū ha-
 bet; & qui talē gloriā dat Deo, solidū quid habet in
 eo, q̄ offert. Apud me certū est, Deū esse recū, & cō-
 placere sibi in tuis obsequijs; & cum ijs omnibus,
 qui veteri vita deposita, nouam amplectuntur, quæ
 est secundū diuini spiritus veritatē, eo modo quo
 possunt; etiam si mille imbecillitates, & plures er-
 rores, quā sint capilli, admisceantur: Verum est
 quidē, non oēs hoc agnoscere: ideoq; aliud est, il-
 lud sentire; aliud, habere: distantq; hæc à se inui-
 cem, sicut Cœlū à terra, De duobus illis discipulis
 iā lapsis in die Resurrectionis euntib; in Emaus ali-

Lucas, quod ibant cū Christo D.N. & quod oculi
 corū tenebantur, ne eū agnoscerent. Ibat Christus cū
 illis, & tamen sine eodē se esse existimabant: & sic
 ambulantes ad locū peruenerunt, vbi deceptio est
 recta. Sed & illi, & reliqui oēs eis similes in ipsa
 via experiūtur eius præsentiæ, & locutionis indi-
 cia, si attentē obseruent, quid interiūs in ipsis aga-
 tur: in ardoribus cordis, in Sacrarū scripturarum
 intelligētia, & in monitis suæ reformationis. Dic-
 igitur mihi, in quo differat ab hac gratiā illa, quā
 in tuo corde sentis, & alij similes sentiūt, cū su-
 per te, & illos fluunt interna monita rerū omniū,
 quæ sunt faciendæ, etiā minutissimarū; & repre-
 hensionū, cū vel ad vnū capillū receditur ab e-
 ius interiori instructione: quib. monitis veluti di-
 gito quodā indicātur, quæ sint sequenda, quæ co-
 lerāda, quæ fugiēda, & quibus resistendū? & super
 oēs has curas, & labores grauissimē ferunt inter-
 nū sensum, ex eo q̄ neq; ipsi seruiāt Deo, nec alios
 seruire videant, prout ipsi dignū ipsū esse, & se te-
 neri intelligūt. nū ille dolor nō est inflāmatio que-
 dā omnino est. Si igitur ignis nō adest, quis illā ef-
 ficat? quod si non est ab ipso Deo, quomodo in eius
 amorē inflāmat? hæc illa est facultas, in qua a qui
 addit scientiā, addit & dolorē; & hæc tribulatio, quā
 sentiunt oēs, qui verē, ac serio Deo seruiūt; efficit-
 que vt dies cū noctib. iungant clamantes ad ipsum.
 Quidā dixit, & oēs experiuntur: b tribulationē &
 dolorē inueni, & nomen Domini inuocaui. In qua non
 illos deserit, ait enim: c cū ipso sum in tribulatione;
 sed potius illos comitatur, confortans & susten-
 tans eos inuisibiliter, ne pondere pressi, incur-
 ventur: & experientia illos docet: tā diu se con-
 sultare, nec amplius, quā ipse illos sustentet. Scāt
 igitur

Ge 4

„ igitur: quia ipse illos stantes tenet, iuxta illud S.
 d. 1. Pe. 1. 5. „ Perri Apostoli: d. *Qui in virtute Dei custodimini.*
 „ Eosdē etiā impellit ad clamandū in tribulatione,
 „ vt auxilio ipsius emergant, & proficiant: Deus v-
 „ rō inuocatus honoretur, non deferētibus ipsis viā
 „ suā ob Martyriū, in quo gemunt, vt S. August. per-
 e Ps. 49. „ pēdit, cum explicat illud Psalmi: *e inuoca me in die*
 15. „ *tribulationis, erūā te, & honorificabis me* Antiquo il-
 „ lo mundi Spiritu, quē antea habebant, in eundem
 „ mundū, & quidquid in eo splendebat, propende-
 „ bant; recenti autē, quem nunc experiuntur, senti-
 „ unt, se ad Deū inclinari, & affliguntur eò quòd nō
 „ possint eidē, iuxta votum suū, placere. Vnde igi-
 „ tur hęc mutatio illis prouenit, nisi à nouo Spiritu,
 „ qui in eos venit? In quorū corde hoc facit Spiritus
 „ Domini, quod in corde ipsiusmet Dei: quod incli-
 „ nat ad se ipsum. Spiritus hic est Sāctus ille, de quo
 f Rom. 5. 5. „ Apostolus: *f charitas Dei diffusa est in cordibus no-*
 „ *stris per Spiritū S. qui datus est nobis;* & S. Ioannes
 g 1. Ioā. 4. „ *g in hoc cognoscimus, quoniam in eo manemus & ipse*
 13. „ *in nobis: quoniam de spiritu suo dedit nobis.* Statuas
 „ pud te, in hac gratia cum humilitate admittenda,
 „ nullū subesse periculum sed placitum te Deo, si
 h 1. Pet. 1. „ id feceris iuxta verbum S. Petri: *h sperate in eam,*
 13. „ *quæ offertur vobis gratiam, in reuelationē Iesu Chri-*
 „ *sti.* Ac duplicatum te lucrum reportaturum in ob-
 „ sequio diuino, per hanc fiducię viam quam per in-
 „ credulitatem, quam hactenus tenuisti. In quo tē-
 „ pore ausim dicere aptari tibi potuisse reprehēsi-
 „ onē illam, qua Christus D. N. duos discipulos eun-
 i Luc. 24. „ tes in Emaus increpauit, cum dixit: *i O stulti &*
 25. „ *tardi corde ad credendū.* Et quoniā in vltimis tua-
 „ rum literarum verbis incipiebas viā aperire fidei
 „ scripturarū diuinarum, & veritati promissionum
 Dei

Dei; vehementer sum ex eis exhilaratus. Deus te cō-
solatur; sicut ego cōsolationē habeo de via tua; &
De Dominus etiam gaudet, ut gaudium sit plenū
in ipso, iuxta illud: *hæc locutus sum vobis* *Joan. 15. 11.*
ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium ve-
strum impleatur. Gaudium plenum vult Deus in
seruis suis: hæc enim vis est illa, qua curritur per
mandatorum eius. Ne autem suspectam rem
habeas, quasi tantus fauor, ac delicia, à gradu, &
sorte tua sint alienæ: legas S. Augustinum in hunc
locum. Et ne mearum necessitatum obliuiscaris:
nam ego tuarum sum valdè memor. Nec plura:
quàm quòd fuerim valdè prolixus erga eum, cum
quo Deus tam diu colloquitur. ille sit in anima
tua, torusque eius amor. Amen.

CAPVT XXXV.

FACTVS EST RECTOR COL-
legij Villa-Garciensis, vbi plurimum iu-
uit D. Magdalenam Vlloriam eius Fun-
datricem ad grandia illa, quæ in
Dei obsequium fecit.

BSOLVTO triennio sui of-
ficij Salmanticæ circa finem an-
ni 76. constitutus est R. Baltha-
sar ex Vrbe Rector Collegij ANNO
Villa-garciensis, & Magister 1577.
Nouitiorū, qui eò commigra-
bant: eò quòd videretur locus

illis commodior: & quia Domus Metinensis non
capiebat omnes; & quia in Prouinca aded amplā,
atque est hæc Castellana, opus erat duabus domi-
bus

Cc s